А. Раҳмонзода, номзади илмҳои сиёсӣ

КАБИРИЮ ҲАМДАСТОНАШ ДИГАР НАМЕШАВАНД

Ба таърих назар кунед, вазъияти имрӯзи ҷаҳонро таҳлил кунед ва ба хулосае хоҳед омад, ки ягон ташкилоти террористию ифротӣ аз роҳи хушунату террор барнамегардад. Чунин ташкилотҳо ҳатто агар ба қудрат расанд, ҳам усули зуроварию ваҳшониятaшон боқи мемонад. Мо дар мисоли Толибон мебинем, ки бо вуҷуди ба даст овардани ҳокимияти сиёсӣ дар Афғонистон аз тарзи амали худ даст накашидаанд. Ташкилоти террористии наҳзатӣ ҳам чунин аст, ҳаргиз дигар намешавад. Ин созмон аз бунёдаш ифротиву тахрибгар ва таҳаммулнопазиру фашисти мебошад. Саркарда ва масъулини ин гурӯҳи табоҳкор ҳамеша бо дигарандешону намояндагони мазҳабу боварҳои дигар дар низоъанд. Чунон тангназару ҷоҳиланд, ки худро ҳамеша дар мавқеи ҳақиқати мутлақ ва дигаронро бадандешу ноҳақ мешуморанд.

Дар асл амалҳои зишти мисли қатлу ҷиҳоду шаҳодат хамирмояи идеологияи онҳо буда, таъқибу куштори дигарандешро амали дуруст меҳисобанд. Аз ин ҷиҳат, ақида ва амалҳои ин тоифа бо идеология ва амалҳои фашистӣ якрангу ҳамсон аст. Масалан, чанд рӯз пештар яке аз масъулини ифротгарои наҳзатӣ – Муҳаммадиқболи Садриддин зимни суханронииаш тавассути шабакаҳои иҷтимоӣ одамонро ошкоро ба содир кардани кирдорҳои зиддимиллию зиддидавлатӣ даъват карда, мегуфт, ки «агар дар ин роҳ касе кушта шуд, шаҳид мегардад». Аз ин пештар худи саркардаи наҳзат – Кабирии хиёнаткор дар чанд мусоҳибааш гирифтани силоҳ ва бурдани муборизаи мусаллаҳонаро бар зидди давлату миллати тоҷик амали дуруст ҳисобид. Яъне суханони худи масъулону раҳбарони наҳзат як неруи зиддимиллию фашистӣ буданашонро исбот мекунад. Саркарда ва масъулини наҳзат ҳанӯз аз солҳои аввали навадум ба фаъолиятҳои экстремистию террористӣ шуруъ карда, фишору таъқиботи мардумро он замон аз масҷидҳо оғоз намуда буданд. Онҳо бо роҳи зуровари фаъолияти масоҷидро зери назорати худ даровaрда, онҳоро ҳамчун василаи таблиғоти ифротгароёна бар зидди давлату миллат истифода мебурданд. Аламовар он аст, ки баъди барҳам хӯрдани Иттиҳоди Шӯравӣ, замоне ки ҷумҳуриҳои дигар истиқлолу давлатдории миллии худро мустаҳкам мекарданд, ТТЭ ҲНИ бо супоришу дастури хоҷагони хориҷиаш барои ба даст овардани ҳокимияти сиёсӣ ба набарди мусаллаҳона даст зада, сохти конститусиониро дар Тоҷикистон аз байн бурд ва дар кишвар оташи ҷанги дохилиро аланга дод. Сохторҳои давлатӣ фалаҷ гардида, иқтисоди кишвар маҳв карда шуд. Наҳзатиҳо бо ин амалашон мавҷудият ва ягонагии миллату давлати навбунёди тоҷикро зери хатар гузошта, дар вартаи нобудӣ қарор доданд. Ҳануз аз оғози ҷанги дохилӣ дастаҳои қотили наҳзат фаъолияти тахриботиашонро тақвият бахшида, амалҳои террористонаи худро шуруъ карданд. Ҳар

касе андешаи дигар дошт, мавриди таъқибу куштори наҳзатиҳо қарор мегирифт.

Намунаи даҳшату ваҳшонияти наҳзатиҳо кушторҳои дар соли 1992 дар бинои ҳаммоми совхози Туркманистони ноҳияи Вахш анҷом додаи онҳо мебошад, ки назирашро таърих ёд надорад. Ҳамин тавр, ваҳшонияти наҳзатиҳо, ки имрӯз нашармида аз ҳуқуқу озодӣ ва демократия ҳарф мезананд, аз инсонкушию қотилии чингизиён ва фашистони гитлерӣ камтар нест. Онҳо бадтарин шеваҳои қатли инсонро нисбат ба ҳамватану ҳаммилатони худ раво дидаанд. Барои бо усули мудҳиш куштани инсонҳо ҳатто «бочка-зиндон»-ҳоро истифода мекарданд, узвҳои одамонро мебуриданд, оташ мезаданд ва дигар кирдорҳои ғайриинсониро анҷом медоданд, ки таърих ёд надорад. Ҳатто пас аз ба имзо расидани Созишномаи истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ ҳам силсилакушторҳои наҳзат ва дигар амалҳои манфурашон идома меёбанд. Ҷиноятҳои мазкур баёнгари онанд, ки ин созмони экстремистию террористӣ аз дигар ташкилотҳои террористӣ, аз ҷумла ДИИШ фарқе надорад. Куштору террори наҳзатиҳо боиси нобуд гардидани бештар аз 150 ҳазор сокини осоиштаи Тоҷикистон гардид, ки бузургтарин хиёнат ба давлату миллат буд. Наҳзатиҳо имрӯз дар хориҷи кишвар паноҳ бурда, аз ҳуқуқи инсону адолат ҳарф мезананд, вале то ҳанӯз фашистию фанатизми динию мазҳабӣ аз зеҳнияташон зудуда нашудааст. Дер ё зуд ҳатман аъмоли касифонаи хешро боз анҷом медиҳанд. Бешак наҳзат то ҳануз аз раҳи террору куштор ва зӯроварӣ барнагаштааст. Мавҷудияти созмони террористии «Ансоруллоҳ» - қаноти ҷангии ТТЭ ҲНИ дар Афғонистон ва исботи ин гуфтаҳост. Ин гурӯҳ ду сол пештар бо содир кардани амалҳои мудҳиши террорстӣ дар Дарвози Афғонистон аз худ дарак дода буд. То ҳануз ҷангиёни ин зерсохтори ТТЭ ҲНИ дар шимоли ҳамсоякишвар бедод мекунанд.

Наҳзатиҳо дар Аврупо баромад карда, аз худ як неруи озодипарвару адолатпешаи тараққиписанд метарошанд, аммо воқеият дигар аст. Онҳо ҳаргиз дар фикри созандагӣ ва адолату инсоният набуданду нестанд. Балки ҳамчун як ташкилоти террористӣ, экстремистӣ ва зиддимиллию фашистмаоб шинохта шудаанд. Мардум ба онҳо аз рӯйи амалҳояшон баҳо медиҳад.
https://www.facebook.com/share/p/WDZKrTqohBins1C9/?mibextid=oFDknk